

[Jørgen Jørgensen.]

af § 1. Hvis man virkelig vil have gennemført en effektiv Sanering, tror jeg, man kommer til at bruge andre Midler end dem, der alene gaar ud paa en kontant Indbetaling af direkte Skatter. Jeg hører i det hele taget til dem, der mener, at det maaske kunde være fornøftigt, hvis der skal foretages en Opsugning af væsentlig større Beløb end dem, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag og i tidligere vedtagne Love, at man allerede nu gjorde Samfundet begribeligt, at man i alt Fald i nogle Aar maa føre en vis Deflationspolitik. Jeg tror nemlig, det er nødvendigt, at man paa en eller anden Maade faar den almindelige Sparerente gjort nogenlunde rimelig, saa at de Mennesker, der tidligere havde Lyst til at foretage en vis Opsparing, igen faar Lyst til det. Det har — det er der ingen Tvivl om, det ved vi alle — knebet meget i disse Aar med virkelig at faa Folk til at interessere sig for Opsparing paa de eksisterende Rentevilkkaar. Jeg tror derfor, at Spørgsmaalet om en nogenlunde rimelig Sparerente er et af de Spørgsmaal, man ogsaa maa interessere sig en hel Del for, hvis den nyttige Opsparing skal foregaa som før.

Alt i alt mener jeg, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er af en saadan Karakter, at jeg vil kunne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem Hr. Steincke i, at det havde været rart, hvis vi kunde have set Fortrykket med de Forhandlinger, der er ført ved anden og tredie Behandling i det høje Folketing, men det er desværre ikke noget nyt. Saadan er Vilkkaarene, og det maa man vel bøje sig for.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling.

Lannung: Ogsaa mit Parti kan tiltræde Lovforslaget, saadan som det er ændret i det andet høje Ting. Jeg beklager selvfølgelig ogsaa, at vi ikke har Fortrykket; det er nu engang ubehageligt, at man ikke kan se, hvad der er udtalt i sidste Omgang i det andet høje Ting.

Jeg hilser med Tilfredshed den Ændring, der er foretaget med Hensyn til § 2, og som jeg finder vel begrundet ved de derom fremførte Synspunkter; og jeg kan fuldt ud acceptere den nye § 3, i Særdeleshed under Hensyn til, at Nationalbanken har lagt afgørende Vægt paa en saadan Bestemmelse. Ogsaa vi tillægger dette Lovforslag stor Betydning som et Led i Bestræbelserne for at naa til Restriktionernes Afvikling eller til Mildnelse af Restriktionerne, noget, som vi jo i høj Grad ønsker.

Et enkelt Punkt i Folketingsbetænkningen forekommer mig uklart. Det er Stk. 4, hvor det hedder:

„Udvalget har i sine Drøftelser ogsaa været inde paa det allerede under Lovforslagets første Behandling rejste Spørgsmaal, om en stedfunden Nedbringelse af Reguleringskontoen ved disse eller hine Midler kunde efterfølges af en fornyet Afskrivning af denne Konto.“

Efter Forhandlingerne og efter hvad jeg i øvrigt har forstaaet, gaar jeg ud fra, at det, man har ment, er, at nye Udtræk, ny Belastning af Kontoen ikke kan ske — selv om man har anvendt en lidt uheldig Vending. Maaske er her Tale om en Trykfejl, maaske skal der staa „Opskrivning“ i Stedet for „Afskrivning“, det vilde gøre det bedre, men, forekommer det mig, dog ikke helt godt. Det burde vel i og for sig følge af sig selv, at nye Udtræk ikke kan ske, men det kan ikke skade, at det slaas fast. Jeg beder Ministeren med et Par Ord udtale sig om dette lille Spørgsmaal.

Samtidig vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om han kan udtale sig yderligere — ud over, hvad der findes i Betænkningen — om Spørgsmaalet om Forrentning af Statens Nettogæld til Nationalbanken. I Folketingsbetænkningen nævnes foreløbig, at der eventuelt skal forrentes med en Sats, som i hvert Tilfælde skaber Mulighed for Balance paa Bankens Driftsregnskab. Jeg vilde sætte Pris paa, om Finansministeren, hvis det er muligt, kunde gaa lidt udførligere ind paa dette ret betyngsfulde Punkt.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker for den Velvilje, Lovforslaget har mødt hos de ærede Ordførere, idet jeg dog beklager, at Velviljen, for saa vidt angaar det ærede Medlem Hr. Steincke, kun omfattede en Del af Forslaget. Jeg har jo forstaaet, at man i det ærede Socialdemokrati her ligesom i det andet høje Ting ikke ønsker at anvende alle de her foreslaaede Midler til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Jeg mener imidlertid, at det, der er foreslaaet her, er velbegrundet, og jeg synes, at skulde man være i Tvivl om noget, skulde det nærmest være om, hvorvidt man ikke skulde gaa videre endnu. Det er jo nemlig klart, at den Sanering, vi er begyndt paa ved at opsuge Penge — dels gennem Skatter, dels gennem Laan — og sørge for, at disse Penge bliver indbetalt til Nationalbanken til Reducering af den samlede Pengecirkulation, vil blive illusio-